

Забележителен моментъ въ развитието на дирижабла е 19 октомврий 1901 г., когато Сантосъ-Дюмонъ обиколилъ съ своя „управляемъ балонъ“ Айфеловата кула, на височина 300 метра, като спечелилъ наградата отъ 100,000 лева, опредѣлена за такъвъ полетъ. Той употребилъ двигателъ, при който 1 конска сила се пада на 4 килограма тегло отъ двигателя, а скоростта достигала до 8 метра въ секунда (фиг. 3).

Истинскиятъ управляемъ балонъ, или още нареченъ дирижаблъ, е билъ направенъ отъ *графъ Цепелинъ* (фиг. 4). Първиятъ проектъ на своя дирижаблъ Цепелинъ изработилъ още въ 1895 г., но били потрѣбни 5 години непрестаненъ усиленъ трудъ и изразходване на милиони свои сръдства, за да осъществи този свой проектъ. За съжаление, първиятъ

Фиг. 4. Графъ Цепелинъ
(1838—1917)

дирижаблъ, който излетѣлъ въ въздуха надъ Боденското (фиг. 5) езеро, живѣлъ само четвъртъ часъ и се разбилъ*). Трѣбвало да се работи нови

*) По своята форма този дирижаблъ приличалъ на огромна цигара, съ заострени краища: дългъ 128 м., съ диаметъръ 11 6 м. Твърдиятъ му скелетъ билъ раздѣленъ на 17 отдѣления, въ всѣко отъ което се намиралъ по единъ балонъ, напълненъ съ водородъ. Къмъ скелета били окачени две гондоли; въ всѣка гондола билъ поставенъ газовъ двигателъ съ вътрешно горене отъ 16 конски сили и 4 алуминевы пропелери (витла). За управляването на дирижабла графъ Цепелинъ поставилъ хоризонтални и вертикални кормила (площи), едните на предната частъ, другитѣ на задната.